

سبحان الذى اظهر نفسه كيف شاء و اراد فى حين ما ادركته افئدة اولى

الحى ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسى

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۳۸۴

افنان جناب خال عليه بهاء الله

بسمه المقتدر على من فى الأرض و السماء

سبحان الذى اظهر نفسه كيف شاء و اراد فى حين ما ادركته افئدة اولى الحى و اعترض عليه العباد الذين ما وجدوا عرف الوحى بما اتبعوا الأوهام منهم من قال أنه ظهر قريباً قل اى وربى الغنى المتعال هل الأمر بيده او بأياديكم انصفوا يا اولى الاغضاء أنه حكم بما شاء و يحكم كيف يشاء أنه هو المقتدر على ما اراد قل هذا لبديع السموات و الأرض ان كنتم من اولى الأبصار أنه ما حدد بوقت و لا بأمور اخرى أنه لخارق الأجباب لولاه ما ظهر حكم البدع فى الابداع و لولاه ما تغردت ورقاء الأمر على الأفنان هذا هو الذى ما ظهر شبهه فى الاختراع هذا لبديع الذى تحير فى عرفانه من فى الأرضين و السموات قل أنه كما لا يعرف بذاته لا يعرف بحينه كذلك قضى الأمر من مالک الأقلام لما جاء الوعد اشرك من افق الأمر و ظهر بما لا تهوى اهواء الذينهم كفروا بالله منزل الآيات قل أنه لا يدرك بما عندكم اقرؤوا البيان لتطلعوا على ما فيه من سر هذا الظهور الذى به انارت الآفاق هذا لأمر ما عرفه احد من قبل و ما ادركه اولو الأبصار بظهوره صاح الناقوس و غرّدت الورقاء و نادى الصور الملك لله المقتدر العزيز الجبار قل الى من تهربون ليس لكم اليوم من مناص طوبى لمن استقام على هذا الأمر الذى اذ ظهر انفطرت سماء الأوهام و اضطربت افئدة الفجار قل يا قوم انظرونى بعينى هذا ما وصاكم الله به فى الزبر و الألواح طوبى لمن نبذ ما سوائى مقبلاً الى وجهى على شأن ما منعه سبحات الاشارات و لا كلمات اولى الأجباب قد قدرنا الاقبال بالقلوب بما ارتفع نباح الكلاب حول المدينة التى فيها ارتفع نداء الله ربّ الأرباب اذا يرون احداً من الأجباب مقبلاً الى الوهاب يعترضون عليه الا أنهم من اهل النفاق يا افنان السدرة طوبى لكم بما وفيتم ميثاق الله و عهده و نبذتم ما تمسك به اهل الضلال انتم من الذين خرقوا الحجاب الأكبر اذ اتى مالک القدر بالعظمة و الاقتدار لو يأتىكم احد من البرهوت استعيذوا بالله خالق الجبروت الذى اتى بملكوت البرهان ما نخبركم به أنه لحق من الله أنه هو العزيز العلام سوف ينطق الناق و يرتفع نعيق الغراب يا قلم الأمر توجه الى الذى توجه اليك ثم اسمعه صريرك فى هذا الذكر

ORIGINAL

الَّذِي بِهِ تَحَرَّكَ الْإِمَّاكُنَ اسْتَمَعَ نَدَاءَ اللَّهِ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ الْأَعْلَى مِنْ سِدْرَةِ الْأَبْهَى أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْمُخْتَارُ لِيَأْخُذَكَ
جَذْبَ بَيَانِ الرَّحْمَنِ عَلَى شَأْنٍ لَا تَكْذُرُكَ شُؤُنَاتُ الدُّنْيَا وَتَجِدُ فِي نَفْسِكَ فَرَحًا لَا تَغْيِرُهُ الْأَحْزَانُ نَشْهَدُ أَنَّكَ مِمَّنْ أَقْبَلْتَ إِلَى
اللَّهِ وَتَوَجَّهْتَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ فِيهِ زَلَّتْ الْأَقْدَامُ أَفْرَحَ بِشَهَادَةِ اللَّهِ ثُمَّ اسْتَقَمَّ عَلَى حُبِّ مَوْلَاكَ أَنَّهُ لِأَعْظَمِ الْأَعْمَالِ طَوْبِي لَكَ بِمَا
حَضَرَ كِتَابَكَ فِي السَّجْنِ الْأَعْظَمِ إِذَا يَدْعُ الْمَظْلُومُ رَبَّهُ فِي السَّرِّ وَالْإِجْهَارِ فَلَمَّا فَتَحْنَا خَتَمَهُ فَاحَتْ نَفْحَاتُ حُبِّ رَبِّكَ مَظْهَرُ
الْأَدْيَانِ نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُوفِّقَكَ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ وَيَجْعَلَكَ مُسْتَقِيمًا عَلَى هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي أَنْهَزَمَ مِنْهُ الْفَجَّارُ لَا تَحْزَنُ مِنْ شَيْءٍ
أَنَّهُ مَعَكَ وَقَدَّرَ لَكَ مَا هُوَ خَيْرٌ عَمَّا خَلَقَ فِي الْأَكْوَانِ كَذَلِكَ تَمُوجُ بَحْرُ عَطَاءِ رَبِّكَ إِذَا كَانَ مُطْلَعُ أَمْرِهِ بَيْنَ أَيْدِي
الْفَسَاقِ وَصَّ عِبَادِي بِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِنَا هَذَا مَا يَأْمُرُكَ مَظْلُومُ الْبِلَادِ قُلْ لَا تَسْتَمِعُوا مَا لَا يَنْبَغِي أَنْ يَسْتَمَعَ وَلَا تَنْظُرُوا مَا
جَرَى مِنْ قَلَمِ الْأَشْرَارِ دَعُوا مَا عِنْدَ النَّاسِ خُذُوا مَا عِنْدَ رَبِّكُمْ مَالِكُ الرَّقَابِ

انشاء الله بعنايت رحمن لم يزل ولا يزال در ظلّ محبوب غنیّ متعال مستریح باشید و از ماسوايش فارغ و آزاد مكتوب آن
جناب در سخن اعظم وارد فی الحقیقه سبب فرح قلب محزون این مسجون واقع گشت چه که اصل سدره اطوار افنان و
نفحات آن را دوست داشته و دارد لله الحمد که از جذب بیان رحمن و اثر کلك محبوب امکان کلّ بشریعه باقیه الهیه
فائز و از فیوضات امطار رحمانیه مستفیض هذا ما اردناه من قبل و نزلناه فی الألواح ان ربك هو العليم الخبير

و اینکه مرقوم داشته بودید عریضه نگاری مزید روسیاهی و گناه است لیس الأمر كذلك بل اصل صواب و حقیقت
ثواب بوده و خواهد بود هر چه میخواهی بنویس و هر چه میخواهی بگو آنکه یحِبُّ أَنْ يَسْمَعَ كَلِمَاتِكَ وَيَجِدَ عَرَفَ حَبِّكَ
محبوب العارفین امری که از آن جناب و کلّ الیوم محبوب است استقامت بر حبّ الله بوده بشأنی که احدی قادر بر
القای اوهمات متوهمین و کلمات مشرکین نباشد و این مقام بسیار عظیم است چه که شیاطین در کمین و جنود مشرکین
بکمال کین ظاهر هر نفسی بخواهد باین مقام فائز شود باید بتمامه از دون حقّ منقطع گردد تا باستقامت کبری که اصل
کلّ خیر است فائز شود این امر از جهتی بسیار عظیم است و از جهتی بسیار سهل عظمت آن معلوم و مشهود و در الواح
الله مذکور سهل و آسانی آن کلمه واحده بوده اگر ناس موفق شوند بآن کلمه الهیه که جامع کلمات نامتناهیّه ربّانیّه است
جمع را کفایت نماید و بر صراط امر مستقیم دارد بشأنی که در کلّ احوال از ید عطاء رحمن رَحِیق حیوان بنوشند و
بنوشانند و آن کلمه این است که میفرماید انظروه بعینه لا بعیونکم این بیانی است که هر نفسی بگوش قلب آن را اصغا
نماید ابداً از صراط مستقیم منحرف نشود و از محبوب عالین دور نماند اکثری از ناس بموهومات قبل و قصص اولین از
مقصود عالم محروم مانده اند باید از آنچه در دست ناس موجود است از حکایات و کلمات و اشارات منقطع شد و بقلب
و جان بکوی رحمن توجّه نمود اگر نفسی باوهم قبل ناظر باشد ابداً از زلال کوثر بی مثال نخواهد نوشید این رَحِیق اطهر
را مثل و شبه نه تا امثال بآن پی برد مشاهده در اهل فرقان نمائید که کلّ را قصص قبل و اوهم از سبیل مالک انام
دور نمود اگر از علامات و اخبار و شرایط موهومه که در دستشان بود چشم می پوشیدند و بعین او مشاهده مینمودند البتّه
بانوار وجه الهیه و ظهورات تجلیات ربّانیّه فائز میگشتند امر آن نفوس سهل است در اهل بیان تفکر نمائید مع آنکه مشاهده
نمودند آنچه از قبل در دست داشتند موهوم صرف بوده و یک بیان از بیانات الهیه را از ذکر قیامت و ساعت و صراط
و میزان و حشر و نشر و قائم و ظهور آن کما هو حقّه ادراک ننموده چنانچه قرنهای عدها عابد موهوم من غیر شعور بودند
و خود را اعظم و اکبر و ازهد و اتقای کلّ من علی الأرض میشمردند مع ذلک بحجبات اخری الیوم بعضی از کوثر
حیوان رحمانیه و بحر علم صمدانیّه محروم مانده اند افّ لهم و لوفائهم و اگر بکلمه الهیه که ذکر شد عمل مینمودند ابداً
محتجب نمیمانند بگو ای دوستان حقّ را بچشم او ملاحظه کنید چه که بغیر چشم او او را نخواهید دید و نخواهید

شناخت این است کلمه حقّ که از مطلع بیان رحمن ظاهر و مشرق گشته طوبی للعارفین و طوبی للناظرین و طوبی للمستقیمین و طوبی للمخلصین و طوبی للفائزین الیوم آفتاب جهانتاب حقیقت در کمال ضیاء و نور مشرق و ظاهر و سماء عرفان بانجم حکمت و بیان مزین و مشهود طوبی از برای نفوسی که ببصر خود توجه نمودند و بآن فائز گشتند

و ما اردته من شمس عطاء ربّک این بسی معلوم و واضح است که شأن غنیّ متعال اعطا بوده و خواهد بود بهر قسم آن جناب بخواهند عطا میفرماید آسمان و زمین و آنچه در او است مخصوص احبای او خلق شده کذلک جری من القلم الأعلى اذ تحرّک علی اللّوح باذن ربّک المحرّک العلیم الحکیم مطمئنّ باشید که تحت لحاظ الطاف مالک انام بوده و انشاء الله خواهید بود و آنچه مصلحت داند البتّه معمول دارد چه که از او محسوسید و باو منسوب اگر در امثال این امور تعویق رفته و یا تأخیر شده نظر بحکمت بالغه الهیه بوده و خواهد بود از بعد محزون مباشید چه که لدی الوجه از اهل قرب محسوسید و الحمد لله کوثر وصال را در مطلع ایّام از ید مالک انام آشامیدید و بآن فائز گشتید قد کتبنا لمن استقام علی الأمر و انقطع عمّا سواه اجر من قام لدی الوجه فی العشیّ و الاشرار نسأل الله ان یسقیک ریح السّرور و یتلّغک الی مقام تطیر فی کلّ الاّحیاء بأجنحة الرّوح و الرّیحان الی هواء محبة ربّک الرحمن انه هو المقتدر القدير این مناجات را مداومت فرماید قل

سبحانک یا الهی و مقصودی و رجائی و محبوبی تری انّ نفحات وحیک جذبتنی الی افق الطافک و فوحات الهامک قلبتني الی شطر مواهبک و نداء مطلع امرک ایقظنی فی ایّامک اذا یا الهی اقبلت الیک بتمامی منقطعاً عن سواک و قائماً لدی باب فضلک الذی فتحتہ علی من فی الأرض و السّماء اسألك بکلمتک الّتی بها سخرت الکائنات و تحرّک بها الممکنات و بها سقیّت الموحّدين کوثر لقاءک و المخلصین ریح وصالک ثمّ باسمک الذی اذ ظهر ظهر غیب المکنون و الكنز المخزون ان تجعلنی فی کلّ الأحوال ذا کراً بذکرک و ناطقاً بثنائک و طائراً فی هواء عرفانک و سائراً فی ممالک امرک و اقتدارک ای ربّ قد سرعت الی ظلّک و توجّهت الی وجهک لا تمنعنی عن فرات رحمتک و لا عن بحر عطائک یشهد کلّ جوارحی بهیمنتک علی الأشياء و قدرتک علی من فی الأرض و السّماء قدر لی ما یجعلنی فارغاً عن دونک لأشاهد نفسی آية تجریدک فی مملکتک و برهان تقدیسک فی بلادک ثمّ اقض لی یا الهی ما اردته من سماء جودک و سحاب کرمک انک انت الذی احاط احسانک من فی الامکان و فضلک من فی الأكوان ثمّ اختر لی یا الهی ما ینفعنی فی الدّنيا و الآخرة انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت العلیم الخبیر و اسألك یا مالک الوجود و مربی الغیب و الشّهود ان تغمسنی فی کلّ الأحوال فی بحر رضائک لأکون مریداً بارادتک و متحرّکاً بمشیّتک و ناظراً بما اردت لی من بدائع افضالک ای ربّ قد تمسّکت بجبل حبّک اسألك ان تکتبنی من الذّین طافوا حول عرشک بدوام جبروتک و ملکوتک و عزّتک یا اله العالمین و مقصود العارفين هذا مطلبی و رجائی و املی و منای انت الذی امرتني بالدّعاء و ضمنّت الاجابة فاستجب لی ما اردته بجودک و کرمک و فضلک و احسانک انک انت المعطى الباذل الممتنع المتعالی الغفور الرّحیم ای ربّ صلّ علی البیان من اهل البهّاء الذّین استقرّوا علی فلک الاستقامة بأمرک و سلطانک و سفینه الثّبوت بقدرتک و اقتدارک و ایدّتهم علی اظهار امرک بین بریتک و ابراز سلطنتک بین عبادک انک انت المقتدر العلیم الحکیم